

иъ са Отмáх(ну)вамъ са въ возвр. и страд. знач. удалисъ, удаляюсь; быть удалену, удаляему: Като ся отмахиша силкитъ, въскава ся на връхъ рѣта. Р. А. 200. Той струпей може да ся отмахне, ако ся помазва съ малко дръжено масло въ колко часове прѣди външнѣето. Л. Д. 1870 р. 100. Причины, които съ малко повечко внимание лесно могатъ ся отмахнати: ib. 1874 р. 184.

Отмѣна Отмѣница с. ж. замѣна; такъ называется несправедливость по отношению къ свекрови, которую она замѣняетъ въ домашнѣихъ работахъ: Я падѣзъ, излѣзъ свекърво! Ные ти водимъ отмѣнѫ. Да тя отмѣни отъ пижовы И отъ дълбокы станове. Пк. 122. „Слези, Слези моя мила майко! Слезъ да видишъ чудо и големо! Си донесофъ убаа пе'еста, Тебъ одмена, а менѣ постеля“. М. 60. Излѣзи мале, излѣзи. Да видишъ мале, да видишъ. Каквѣ ти одмена язъ поса! На тебе каште сметене, На тебе дворе сметене. В. 228. „Ай ти, майко, Лазаре, мила майко! Ясъ ти носамъ отменица, Татко-ѣ бѣла—променица“ М. 594. Азъ, мамо, вода добарь човѣкъ въ кѣщата ти, който ще биде мене помогачъ, тебѣ отмѣниши, а тату службеница. К. Д. 140. Механикътъ (Фултонъ) за отмѣнѫ. (въ благодарностъ за) срѣцъ правителственѣи помошъ обѣщаваше ся да послугува съ изобрѣтеніето си само на Франција. Л. Д. 1875 р. 48.

Отмѣнѣ ил. св. Отмѣнявамъ Отмѣнѹвамъ ил. дл. 1) замѣню, замѣняю: На ти мале младж сиѣхъ Да тя отмѣни отъ пижовы. Пк. 15. Парниты машини отмѣнихъ много човѣчески рѣки. Л. Д. 1873 р. 195. Послѣ други момци отмѣнѹвѣтъ го и играѧтъ.—Пк. 112. 2) избавлю, избавляю: Боговитѣ като искали да искусятъ сиромахътъ, отмѣнихъ го отъ болѣстѣ. Сб. 90. Отмѣнѣ са Отмѣнявамъ са избавлюсь, избавляюсь: Мечтахъ си че ако бы да миняхъ тамо, щѣхъ да намѣрихъ лесиниа да са отмѣнѣ отъ бѣдното си състояніе Р. С. 75.

Отмѣрилъ ил. св. Отмѣрамъ Отмѣрвамъ ил. дл. отмѣрю, отмѣриваю: Отъ тѣхъ пръстъ отмѣрва ся вазп. 190 грамма. Л. Д. 1872 р. 239.

Отмѣстїхъ ил. св. Отмѣстямъ Отмѣстювамъ ил. дл. сдвину, сдигаю съ място; смѣщу, смѣщаю. Отмѣстїхъ са Отмѣстямъ са сойду, схожу съ място; смѣщусъ, смѣщаюсь: Защо едни (звѣзды) не ся отмѣщатъ една отъ друга, а други ся прѣмѣщатъ? Л. Д. 1872 р. 97. Отъ къмъ ребрата струшаваніето на кораба върху скалата ги беше всѣ расклатило, щото много отъ тѣхъ реброви дъски ся отмѣстиха. Р. А. 158.

Отмѣтилъ ил. св. Отмѣтамъ Отмѣтнувамъ ил. дл. отброву, отбрасываю; откину, откильваю: Обреиь отметихъ чръвенитѣ завѣсѣ (Откинула черватый занавѣсъ). Р. 92. 2) отражу, отражаю (сънѣтъ); „Венера“ ип ся види лъскава и блѣщи, защото като едно оглядало при